

Cornelia en René Nonner denken
nog dagelijks aan hun vader

'Oudejaarsavond 1944 was hij voor het laatst thuis'

De 25-jarige verzetsheld Cornelis Pieter Nonner uit Rotterdam werd op 18 februari 1945 met 9 anderen gefusilleerd op de plaats waar nu in Heinenoord het monument Moeder staat. Precies 80 jaar later bezoeken zijn zoon René (83) en zijn dochter Cornelia (79) de straat die de naam van hun vader zal dragen. "Dit mag nooit vergeten worden", zegt Cornelia stellig, nadat in de straat foto's zijn gemaakt en zij samen met haar broer bloemen heeft gelegd bij het monument.

Samen met halfbroer Ronald Vuijk en Janny Nonner, echtgenote van René Nonner, loopt het tweetal door de straat in de wijk 't Groen in Heinenoord. De nieuwe wijk ligt op loopafstand van het monument. De huizen zijn nog niet klaar, laat staan dat ze bewoond zijn. Het bord met de straatnaam is zelfs nog niet geplaatst. De koude wind roept herinneringen op aan de gure wind van een verschrikkelijke oorlog. Bij het monument legt het viertal in stilte een prachtige bos bloemen ter herinnering aan vader. Een vader die het hoogste offer heeft gebracht voor de vrijheid van anderen. De fusillade bleek een vergelding voor de moord op de NSB-burgemeester van Nieuw-Beijerland een dag eerder.

Herinneren

Het gezin Nonner woonde in de oorlog aan de Russischestraat in Rotterdam. René Nonner was bijna 4 toen zijn vader door de Duitsers werd gefusilleerd. Zijn zus Yolanda, die inmiddels is overleden, lag nog in de kinderwagen. Met deze kinderwagen bracht haar moeder ook wapens in veiligheid. Hoewel hij nog erg klein was, weet René zich zijn vader nog wel te herinneren. "Het zijn flarden. Heel vreemd. Zo weet ik nog dat

ik bij hem op schoot zat, terwijl hij met zijn stoel rondjes draaide. Mijn moeder zei op een gegeven moment: 'Stop daar nou mee, we moeten gaan eten'", vertelt René.

Grote rol

De herinneringen van René aan zijn vader zijn fragmentarisch, de verhalen over hem zijn in plaats daarvan glashelder. "De oorlog speelde een grote rol in ons leven. Het is ons met de paplepel ingegoten. Ma had het er steeds over. Het ging aan de keukentafel altijd over de oorlog", zegt Cornelia. Zelf heeft zij haar vader nooit gekend. En haar vader heeft zijn dochter nooit gezien. Begin 1945 werd hij voor de tweede keer door de Duitsers gearresteerd. Omdat Nonner lid was van een knokploeg, hadden de Duitsers hem al langer in het oog. Die tweede arrestatie zou hij niet overleven. "Oudejaarsavond 1944 was hij voor het laatst thuis", zegt Cornelia. "En 9 maanden later op 1 oktober 1945 ben ik geboren. Dat klopt precies. Pas in september 1945, dus kort voor mijn geboorte, hoorde mijn moeder dat mijn vader daadwerkelijk was doodgeschoten. Ze hadden hem geïdentificeerd aan de hand van zijn kleding..."

Cornelis Pieter
Nonner

Handtekening

Door de verhalen van René en Cornelia krijgt verzetsheld Nonner een gezicht en leeft hij voort in de herinnering. Deze verhalen spelen dan ook nog steeds een grote rol in het leven van René, Cornelia en de familie. "We geven

ze ook steeds door aan onze kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. We zullen pa nooit vergeten”, zegt Cornelia, die hoogstwaarschijnlijk heel veel op haar vader lijkt. “Niet alleen onze initialen zijn exact hetzelfde, maar ook onze handtekeningen, inclusief het

krulletje aan het einde. Ik kwam daar pas veel later achter. Het is alsof hij mijn hand heeft vastgehouden toen ik mijn eerste handtekening zette. Ja, nog altijd ben ik zo enorm trots op hem.” René knikt instemmend. “Zeker, er is geen dag dat ik niet aan hem denk”.

Cornelia en René Nonner staan in Heinenoord in de straat die de naam van hun heldhaftige vader zal dragen. (Foto: Jeffrey Groeneweg)

Tekst: Henk van Dijk